

احكام استخاره

امروز فقره ای از مواعظ مرحوم حاج محمد کریم خان کرمانی اع را در [کانال تلگرام](#) منتشر کردم که در آن میفرمایند، استخاره گرفتن کسی برای کسی دلیلی از روایات معصومین علیهم السلام ندارد و چنین چیزی در دین نیست، و توصیه میکنند که هر کس برای خودش باید استخاره بگیرد.

لذا بر آن شدم که در این مطلب احكام استخاره را از مجمع الفتاوی مرحوم کرمانی اع نقل کرده و شیوه ای آسان برای آن عرض کنم تا برای گرفتن استخاره محتاج به دیگری نباشید.

ابتدا اینکه، استخاره در اموری است که خداوند برای انجام آن چند راه قرار داده و به طرق مختلفی قابل انجام است و حدود معینی را داراست و میخواهیم خیر و شر هرکدام را بدانیم.

لذا نمیتوان از استخاره به آنچه که واقع میشود پی برد، مانند کسی که استخاره میکند که آیا سفر رفته اش باز میگردد یا مرضش صحت میابد. و همچنین برای یافتن مسائل حکمی، علمی یا اعتقادی جایگاهی ندارد و نمیتوان حق و باطل امری را با استخاره مشخص کنیم، همچنین نوع مرض و علاج آن را نمیتوان با استخاره دریافت و یا عادل بودن یا مورد اعتماد بودن شخصی را نمیتوان به استخاره سپرد و سایر امور از این قبیل که خداوند باب دیگری برای آن قرار داده، جایگاهی برای استخاره ندارند و فأتو البیوت من ابوابها.

همچنین در اموری که حکم خیر و شر آن شرعا مشخص شده استخاره جایگاهی ندارد، (یعنی برای ترک واجبات و مستحبات و عمل به محرّمات و مکروهات). البته استخاره بین دو مستحبی که ترجیحی بر هم ندارند ایرادی ندارد یا در دو مکروهی که اضطراری در اختیار کردن یکی از آن دو باشد.

پس استخاره صرفا در اموری است که شرع حکمی برای آن ندارد و مباح است

حال در این امور، اگر امری توسط عقل یا مشورت، خیر و شر آن مشخص است در ظاهر احتیاجی به استخاره نیست، اما سزوار است قبل مشاوره با مردم از خداوند درخواست شود که خیر را بر زبان ایشان جاری کند، و پس از آن با اعتماد به خداوند به مشورت عمل شود نه اعتماد به عقل ایشان.

حال اگر خواستید جای مشورت به نظر خود عمل کنید، ابتدا از خداوند طلب خیر کنید و به نفس خود بنگرید، پس به هر طرف که جزمیتان بیشتر بوده و دلتان به آن محکم تر بود، همان را عمل کنید، اما باز هم نه بخاطر اعتماد به فهم خود، بلکه اعتماد به خیری که خداوند در آن قرار داده است.

در آخر اگر حیرت و تردیدی در تصمیم گیری دارید میتوانید به شیوه های مرسوم استخاره عمل کنید.

لازم به ذکر است که امور به خودی خود خیر یا شر نیستند و خیر و شر آن به اقتران افراد و حالات و شرایط ایجاد میشود، یعنی کاری میتواند برای شخصی خوب باشد و برای شخصی بد. بنابراین این به طور دقیق باید حد و حدود آن امر مشخص باشد که نسبت به چه کسی است.

پس از تعیین خیر یا شر بودن کلی امر، باید حدود دیگری مانند وقت و مکان و کم و کیف و غیره... را به آن اضافه کرده و برای آنها نیز استخاره کنید، چرا که هر کدام میتواند در خیر و شر نهایی آن دخیل باشد.

اما در چگونگی استخاره، مهم این است که روش آن مأخوذ از ائمه علیهم السلام باشد، اما اینکه با تسبیح باشد یا قرآن یا روش های دیگر، این در عمل فرقی نمیکند و به هر نوعی میتوان عمل کرد.

لذا ما ساده ترین روشی که مرحوم کرمانی اع فرموده اند را بیان میکنیم، به اینطور که : سه صلوات بفرستید و قبضه ای را از تسبیح بگیرید پس آنچه در قبضه آمد را دو دو طرح کنید، اگر فرد باقی بماند خوب و زوج بد است.

نکته آخر اینکه استخاره نباید به وسواس برسد بطوری که برای وجب به وجب و آن به آن امور بخواهید استخاره کنید. بلکه بطور متعارف اگر آن تصمیم، امور را از حالت عادی و روزمره خارج کند جای استخاره دارد، و اگر نمیکند احتیاجی به استخاره نیست. مثلا برای اینکه شام بخورم یا فردا سر کار بروم و امثال این امور جای استخاره ندارد.